

Republica Rosie

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 2936

4 pagini, 20 bani

Duminică, 10 Ianuarie 1954.

Să îmbunătățim munca de alfabetizare

Invățând din bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în domeniul culturalizării maselor, partidul nostru a pus ca sarcină principală a revoluției culturale lichidarea în cel mai scurt timp a analfabetismului. Această sarcină trebuie realizată în cadrul primului nostru plan cincinal.

Socialismul se construiește cu oameni culti, cu o înaltă conștiință politică, cu oameni care devin stăpâni pe cuceririle științei și tehnicii moderne și le aplică în mod creator în lupta pentru ușurarea muncii, pentru sporirea continuă a productivității ei. Omul fără știință de carte — spune Lenin — se află în afara politicii. El trebuie, în primul rând, să cunoască alfabetul. Fără de aceasta, nu poate exista politică, fără de aceasta există numai svorniri, minciuni, povești, prejudecăți și nici decum politică.

În condițiile asigurate de regimul de democrație populară, oamenii muncii din țara noastră au posibilitatea să studieze în școli de toate gradele. La dispoziția lor sunt puse mii de biblioteci, numeroase instituții culturale, etc. Ei participă intens la viața culturală, în conferințe și referate, colaborează la reviste și ziare, scriu cărți și broșuri despre experiența lor în muncă, etc.

O victorie însemnată pe calea revoluției culturale din țara noastră o constituie alfabetizarea a milioane de neștiutori de carte.

În țara noastră, înainte vreme, se numărau peste patru milioane de neștiutori de carte. În fiecare an numărul acestora creștea cu sute de mii de copii care nu aveau posibilitatea să învețe la școală. În timpul regimului burghez-moșieresc, „dreptul la învățătură” de care făceau paradă clasele exploatare, nu era asigurat pentru fiii oamenilor muncii. Lipsa școlilor și a învățătorilor, sărăcia și mizeria, la care erau condamnați oamenii muncii în regimul burghez-moșieresc, grelele lipsuri materiale care obligau pe copii să muncească din cea mai fragedă vârstă, toate acestea făceau ca milioanele de oameni ai muncii să rămână fără pregătire școlară.

Acum, în anii puterii populare, întinerul neștiinței de carte se risipește tot mai mult pe zi ce trece. Astăzi, sute de mii de oameni ai muncii au ieșit din bezna analfabetismului.

Și în regiunea noastră, ca și în întreaga țară de altfel, în munca de alfabetizare au fost obținute succese însemnate. Au fost alfabetizați până acum peste 40.000 de neștiutori de carte. În unele comune din regiune, ca, de pildă, Bonțești, raionul Gurahonț, neștiința de carte a fost complet lichidată.

Obținerea acestor rezultate în munca de alfabetizare se datorează preocupării cu această problemă a celor mai multe cadre didactice, îndrumate și sprijinite în munca lor de către organizațiile de partid și organizațiile de masă.

Și în cursul acestui an de învățământ, în munca de lichidare a neștiinței de carte, au fost obținute până acum rezultate bune. Astfel au fost identificați toți neștiutorii de carte și cuprinși în cursurile de alfabetizare. În unele întreprinderi și comune, acolo unde se dă atenția cuvenită muncii de lichidare a neștiinței de carte, frecvența la aceste cursuri este bună. Așa, de pildă, în comune ca Șebîș, raionul Gurahonț, Teremia-Mare, satul Nerău, raionul Sănicolaul-Mare, etc., frecvența este de 100 la sută. La întreprinderea „Refacerea” din Arad a fost asigurată de asemenea o bună frecvență la cursurile de alfabetizare.

Dar, cu toate rezultatele bune obținute în această direcție în unele locuri, frecvența la cursurile de alfabetizare în general lasă mult de dorit. Astfel, la școala de 7 ani Nr. 10 din orașul Arad din cei 37 înscriși la aceste cursuri, frecvența este numai 3, iar în comuna Satu-Rău, satul Șoimoș-Buceava, raionul Gurahonț, din 31 înscriși frecvența este 3. Sunt însă și cazuri când fiind neglijată complet munca de alfabetizare, cursurile nu au început nici după o lună de la deschidere, ca — de pildă — la întreprinderile „Iosif Ranghet” și „Tebea” din orașul Arad, comuna Hălămgel, raionul Gurahonț, în gospodăriile agricole colective din Periam, Lovrin, Teremia-Mare, Tomnatic din raionul Sănicolaul-Mare, la școala Nr. 31 din orașul Arad, etc.

Unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale au lăsat ca de alfabetizare să se ocupe în mod exclusiv cadrele didactice și nu le-au sprijinit în această importantă muncă. De indiferență și subapreciere a muncii de alfabetizare au dat dovadă sfaturile populare din comunele Șicula, Apatuș din raionul Ineu, Sănpetru-Mare, Cenadul-Mare, raionul Sănicolaul-Mare, Variș, raionul Arad, etc., care în loc să sprijine munca de alfabetizare și să ajute cadrele didactice în munca lor, le obligă să îndeplinească munci nelegate de activitatea lor ca, de exemplu, încasarea autoimunerii.

În unele locuri de lipsurile ce și-au făcut loc în munca de alfabetizare, se fac vinovate cadrele didactice care nu privesc cu destulă seriozitate această sarcină. Numai așa se explică faptul că în unele comune, ca Vidra, din raionul Gurahonț, alfabetizarea se desfășoară la voia întâmplării, iar la Dieci, Crocna și A. Iancu, cadrele didactice nu au planificarea materiei. În majoritatea cursurilor de ciclul I nu s-au învățat până acum decât deabia 2—7 litere, și în aceste cazuri calitatea cunoștințelor fiind destul de scăzută.

Una din cauzele care au făcut ca munca de alfabetizare să nu se desfășoare peste tot în bune condiții, este inactivitatea comisiilor regionale, raionale și comunale care au sarcina de a îndruma și coordona munca de alfabetizare. Unele secții de învățământ raionale și orașenești, „coșleț” de munca de birou, sau de alte preocupări nu se ocupă în suficientă măsură de munca de lichidare a analfabetismului. Activitatea secțiilor regionale de învățământ suferă în mare măsură de lipsa unui control temeinic pe teren pentru a cunoaște cum se desfășoară munca în cursuri, greutatea ce există, spre a putea lua măsuri operative în vederea îmbunătățirii muncii.

Un rol de seamă în lichidarea analfabetismului au sindicatele care trebuie să considere acest lucru drept una din sarcinile lor importante. În Holăriea din 8 August 1952 a C.G.M. și M.I.P., cu privire la îmbunătățirea muncii de lichidare a neștiinței de carte se arată că: organizațiile sindicale împreună cu conducerea administrativă, vor asigura condiții materiale pentru buna funcționare a cursurilor de alfabetizare: local, mobilier, lumină, căldură, materiale și rechizite; cu ajutorul celorlalte organizații de masă vor mobiliza neștiutorii de carte la cursuri, vor crea neștiutorilor de carte condiții bune de frecvență a cursurilor cuprinzându-i în măsura posibilităților în schimburi de dimineață și vor acorda sprijinul cel mai mare cadrelor didactice în munca de alfabetizare.

În lupta pentru lichidarea neștiinței de carte sarcini mari revin organelor sindicale din învățământ. Ele au datoria să mobilizeze cadrele didactice spre a contribui din plin la îndeplinirea planului de alfabetizare și la o cât mai bună calitate a predării.

Pentru bună desfășurare a muncii de alfabetizare trebuie să se depună o muncă temeinică, însușită. Organizațiile de partid trebuie să aibă în permanență în atenția lor buna desfășurare a cursurilor de alfabetizare, asigurarea unui învățământ de calitate, o bună frecvență și însușirea cunoștințelor predate. Comitetele de partid raionale și orașenești au datoria să îndrume, să sprijine și să controleze activitatea depusă de sfaturile populare, de comitetele de întreprindere, de organizațiile U.T.M. pentru bună desfășurare a muncii de alfabetizare.

Căminele culturale, prin activitatea lor, au datoria să sprijine acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. În cadrul căminului cultural trebuie să fie popularizată acea neștiință de carte care în anii puterii populare au învățat să scrie și să citească și cei care frecventează cu regularitate cursurile de alfabetizare. La fel, în cadrul căminelor culturale trebuie să se arate importanța lichidării neștiinței de carte, moștenirea înlăunată a regimului burghez-moșieresc.

Să sprijinim cu dragoste și perseverență munca pentru lichidarea definitivă a neștiinței de carte, să luptăm pentru transformarea fiecăruia om al muncii neștiutor de carte într-un om cult și luminat, constructor activ și conștient al socialismului!

Spre noi succese în întrecerea socialistă

Țesături peste plan

În lupta pentru traducerea în fapte a sarcinilor ce decurg din Hotărârile plenarei largite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August 1953, colectivul uzinei „30 Decembrie”, muncind cu însoțire în întrecerea socialistă, în primele zile ale anului 1954 a reușit să obțină unele succese.

Datorită luării de noi măsuri tehnico-organizatorice și aplicării pe scară largă a metodelor de muncă sovietice, ca de pildă Ciutkih, Jandarova, etc., secția „Roscher”, în ziua de 6 Ianuarie a dat zeci de metri țesături peste plan. În cadrul secției, țesătorea frunțasă Emilia Orga, lucrând la 4 războaie, și-a realizat norma în proporție de 119 la sută. Cu mult elan a nuncit în acel schimb și stahanovist

ta Ecaterina Sânzian, care și-a depășit norma cu 35 la sută.

Stahanovistele Elena Vidorok, lucrând la 8 războaie, Hortenzia Turak și Ecaterina Brutyu, lucrând la câte 10 războaie fiecare, au reușit să realizeze norma în proporție de 115—138 la sută.

Organizându-și bine munca și folosind la maximum capacitatea de lucru a mașinilor, stahanovistul Ștefan Kovaci din brigada U.T.M. schimbul A. în ziua de 6 Ianuarie a dat produse în contul zilei de 16 Iulie 1954.

Realizări frumoase în întrecerea socialistă a obținut și Ioan Ușca din brigada U.T.M. Nr. 9, dând produse în contul ultimelor zile ale lunii viitoare.

Depășiri de normă la fabrica „Iosif Ranghet”

În toate secțiile fabricii de mașin-unelte „Iosif Ranghet”, muncitorii, din primele zile ale anului 1954, luptă cu multă însușire pentru a obține rezultate cât mai frumoase în producție.

Printre secțiile frunțase se numără și secția uzină. În cadrul întrecerii socialiste din această secție s-a evidențiat în mod deosebit brigada „Nicolae Vasu” care în toate cele trei schimburi a înregistrat o depășire de normă de 125 la sută, iar brigada „Nikos Beloiannis” dela secția freză, condusă de stahanovistul Ștefan Manico a obținut o depășire de normă de 115 la sută. Brigada „11 Iunie” condusă de tov. Iuliu Sas, a obținut o

depășire de plan de 85 la sută.

La obținerea acestor realizări au contribuit din plin metodele avansate de muncă sovietice: Vorosin, Colesov, Jandarova, etc., care au făcut să sporească productivitatea muncii și să se reducă rebuturile.

În vederea obținerii de noi succese în producție, s-au reorganizat 11 brigăzi de calitate la secția uzină, o brigadă complexă și 5 brigăzi de calitate la secția montaj.

Întrecerea socialistă a luat avânt. Ea cuprinde mase tot mai largi de muncitori. Față de anul trecut, în primele zile ale acestei luni, numărul muncitorilor încadrați în întrecerea socialistă a crescut simțitor.

Succese ale colectivului cooperativei „Unirea”

Și lucrătorii cooperativei „Unirea” au întâmpinat anul noul cu noi succese în producție.

În urma apariției programului de muncă economică elaborat de plenara largită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August 1953, întregul colectiv de muncă al cooperativei, în frunte cu comitetul de conducere, s-a preocupat de punerea în fabricație a produselor de produse zaharoase și biscuiți. Astfel, atelierul Nr. 1 a scos mai multe sortimente noi de prăjituri, printre care se numără și sortimentul „Victoria”. Lucrătorii din atelierul Nr. 3 au scos un nou sortiment de turtă dulce pe nume „Steluța”.

În urma intensificării întrecerii socialiste, în cursul lunii Decembrie 1953, colectivul

atelierului Nr. 5 a dat peste plan cu 57,4 la sută mai mulți biscuiți, iar lucrătorii dela produsele zaharoase și-au depășit sarcinile lunare de plan cu 27,02 la sută.

Pentru o mai largă desfacere a produselor alimentare de larg consum fabricate, prin grija conducerii, în piețele Mihail Viteazul și Filimon Sărbu a fost construită o gheră pentru desfacere, iar în Bulevardul Republicii, a luat ființă unitatea Nr. 14 cofetărie. Totodată a mai fost înființat un buget la cinematograful „L. C. Ragiale”.

Din prima zi de lucru a noului an, lucrătorii dela cooperativa „Unirea” au pornit cu un nou avânt la muncă, pentru realizarea de noi succese în producție.

Succesul expoziției de artă populară românească dela Paris

(Agerpres). — Săptămânalul „Lettres Francaises” publică în ultimul său număr sub semnătura lui Jean-Pierre un amplu articol consacrat expoziției de artă populară românească care s-a deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Autorul articolului scoate în evidență bogăția și diversitatea artistică a pieselor expuse, dela costumele naționale românești din Banat și Maramureș, la covoarele oltenesti, sculpturile în lemn și minunatele obiecte de ceramică decorate.

Subliniind importanța pe care o are organizarea acestei expoziții pentru a populariza în rândurile iubitorilor de artă minunatele bogății ale artei românești, ziarul „Lettres Francaises” relevă succesul expoziției organizate din inițiativa Asociației Franceza-România și a Agenției literare și artistice din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Minunatele obiecte de artă populară românească care s-au deschis recent la Casa Gândirii franceze din Paris.

Pentru o cât mai bună desfășurare a adunărilor generale ale cooperativei

de GIL. HODOȘAN,

președintele Uniunii regionale a cooperativei de aprovizionare și desfacere Arad

Astăzi încep în întreaga regiune Arad adunările generale ale cooperativei la care vor participa împuterniciii aleși de masele de cooperatori.

La cooperativele cu mai puțin de 400 membri, adunările generale se vor ține cu toți membrii cooperatori.

Adunările generale ale cooperativei de aprovizionare și desfacere sunt un mijloc de seamă în lupta de îmbunătățire a muncii cooperativei. Ele sunt un minunat prilej de analiză a activității unităților cooperatiste de atragere a unor mase tot mai largi în muncă cooperativă, arătându-se cu această ocazie cum contribuie cooperativa la educația oamenilor muncii în spirit socialist, pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărâna muncitoare prin largirea schimbului dintre oraș și sat.

Potrivit învățăturilor cuprinse în Hotărârile partidului și guvernului din 6 Mai 1953, privitoare la îmbunătățirea activității cooperativei de aprovizionare și desfacere, adunările generale ale cooperativei trebuie să se țină în condițiile unei largi munci politice de lămurire și educare a maselor de sute de mii de cooperatori asupra rolului cooperativei în lupta pentru îngrădirea elementelor capitaliste, pentru ridicarea bugetării materiale și culturale a țărânii muncitoare, pentru creșterea unei vieli ferice celor ce muncesc.

Urmand învățăturile partidului asupra respectării principiului democrației interne, numeroase au fost de conducere ale cooperativei, au luat din vreme măsuri pentru a face ca aceste adunări să dea roade cât mai bune.

Prezervarea dărilor de seamă și desfășurarea adunărilor generale la unitățile cooperative de aprovizionare și desfacere sunt acțiuni de mare importanță politică, acestea având menirea să contribuie la întărirea organizatorico-economică a cooperativei de aprovizionare și desfacere, a unităților raionale, la îmbunătățirea deservirii populației țărănești și a muncii de achiziții.

Pe baza dărilor de seamă asupra activității cooperativei desfășurate la ultimele adunări, masele de cooperatori vor lua cuvântul, făcând propuneri pentru lichidarea lipsurilor. Pe baza cunoașterii lipsurilor scoase la iveală în adunările generale, noile conduceri ale cooperativei trebuie să ia măsuri operative de îmbunătățire a muncii.

Adunările generale trebuie să ducă la întărirea organizatorică a cooperativei, prin alegerea celor mai cinstite, devotate și capabile elemente în conducerea acestor organizații de masă. Totodată adunările generale sunt un prilej de întărire a spiritului de vigilență al maselor. Participanții la aceste adunări pot contribui la îmbunătățirea muncii cooperativei prin demascarea elementelor dușmănoase, pe delapidatori și afașii care au în cooperativă cu scopul de a sufla.

O atenție deosebită trebuie dată noilor organe de conducere a cooperativei — comitetele de conducere și comitetele de revizii. Niciun cooperativar nu trebuie să fie indiferent cine va fi ales în noua conducere a cooperativei.

Aceasta, pentru că de felul cum va munci noua conducere, va depinde noua dezvoltare a cooperativei. Dacă în conducere vor fi aleși oameni cinstiți, devotați poporului și cu dragoste față de muncă, de avânt ob-

— Primele succese realizate de muncitorii sovietici în diferite ramuri industriale în anul an pag. 4.
— Actul de eroism al unui ofițer sovietic pag. 4.
— În Grecia vor fi sancționate toate zările și publicațiile care critică politica guvernului pag. 4.

șles, cooperativa va înflori din ce în ce mai mult. Dacă dimpotrivă, în conducere cooperative vor fi alese elemente necorespunzătoare, atunci și munca cooperativei va merge slab.

De aceea, una din sarcinile principale care stau în fața unităților raionale este aceea de a duce o largă muncă politică de masă, pentru lămurirea țărânii muncitoare spre a alege în comitetele de conducere și comitetele de revizii ale cooperativei cele mai cinstite elemente, care dau dovadă de un dezvoltat spirit gospodăresc.

Adunările generale trebuie să fie un prilej de atragere a cât mai multor femei în comitetele cooperativei și în comitetele de revizii. Să arătăm țărânii muncitoare importanța acestui fapt, anume că femeile, cu spiritul lor gospodăresc, vor contribui la îmbunătățirea activității cooperativei, la întărirea și dezvoltarea ei. Dând valdă recomandări Hotărârile guvernului și a partidului, să acordăm o atenție deosebită atragerii femeilor la conducerea cooperativei.

În adunările generale se aprobă statutul model al cooperativei de aprovizionare și desfacere, care constituie baza organizării și activității cooperativei.

De asemenea, cu acest prilej se prelucurează planul economic-organizatoric al cooperativei pe anul 1954. În realizarea acestui plan, conducerea cooperativei și delegații unităților raionale au datoria ca, prin înțelegerea cu împuterniciii, să-i mobilizeze pe aceștia în colective, care să dea un sprijin puternic cooperativei în lămurirea maselor largi de cooperatori și necooperatori, ca aceștia să valorifice prin cooperative surplusul lor de produse agricole, pentru care primesc, în condiții foarte avantajoase, măriri din comerțul de întâmpinare. În acest scop, adunările la cooperative trebuie să constituie un bun prilej de popularizare a Hotărârilor guvernului și partidului referitoare la contractările de animale și executarea comerțului de întâmpinare care acordă însemnate avantaje țărânilor muncitoare în întărirea schimbului dintre oraș și sat, punerea la dispoziția țărânii muncitoare de măriri industriale. În același timp țărâna muncitoare valorificând prin cooperative cât mai multe produse, contribuie la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dela orașe, furnizând industriei socialiste materii prime necesare.

Cu sprijinul organelor sindicale, activiștii din cooperative trebuie să participe cu avânt la întrecerea socialistă, la împuterniciii la întrecerea patriotică, în cinstea adunărilor generale, conferințelor raionale și regionale și a celui de al II-lea Congres al cooperativei din Republica Populară Română.

Noi, activiștii din cooperative, să muncim cu însușire pentru a face din adunările generale ale cooperativei de aprovizionare și desfacere un prilej de sărbătoare, un mijloc de seamă de educare a maselor de țărâni muncitori și a obține în viitor cele mai bune rezultate în munca noastră, contribuind astfel la intensificarea schimbului dintre oraș și sat.

Plecarea lotului jucătorilor de tenis de masă din R. P. R. în Franța

Miercuri dimineață a părăsit Capitala, plecând la Paris, lotul jucătorilor de tenis de masă al R.P.R., care va participa la mai multe întâlniri internaționale în Franța și Belgia. Delegația sportivilor români cuprinde pe următorii jucători: maestrul encriță al sportului Angelica Rozeanu, campionă mondială, Ella Zeller, T. Harasztoși, T. Reiter, M. Gantner și P. Pesch. Delegația

este condusă de S. Barany, membru în C.C.F.S.

În Franța și Belgia echipa R.P.R. va participa la 3 mari concursuri. La 10 Ianuarie dimineață, va avea loc în capitala Franței întâlnirea internațională de tenis de masă dintre echipele masculine și feminine ale R.P.R. și Franței, iar seara vor începe în sala Couberlin campionatele internaționale ale Franței care vor dura până la 13 Ianuarie.

(Agerpres)

Ce avantagii acordă gospodăriilor colective legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956

Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 acordă o grijă deosebită încurajării multilaterale a gospodăriilor agricole colective în vederea creării și dezvoltării fermelor de animale și păsări, precum și pentru asigurarea bazei furajere.

Un ajutor puternic prevăzut de lege pentru gospodăriile colective sunt creditele bănești pentru procurarea de animale de rasă și materiale pentru construcțiile de adăposturi. Legea prevede ca gospodăriilor colective să li se pună la dispoziție materialele de construcție de care au nevoie. Astfel, Ministerul Gospodăriei Comunale și Industrii Locale și sfaturile populare sunt obligate să mărească producția de materiale de construcție locale (cărămidă, țiglă, var, etc.), care să fie vândute gospodăriilor colective. De asemenea, începând din 1954, gospodăriilor colective li se vor repartiza prin unitățile cooperative materialele lemnoase de construcții, țigle, placi, articole de fierărie, sticlă și alte materiale pentru construirea de adăposturi pentru animale, cotele transportabile, fântâni, etc.; gospodăriile colective se vor putea aproviziona cu sâmburi sistematici, furajuri artificiali și utilaj pentru stupărit, produse de întreținere ce va fi organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

O mare însemnătate are ajutorul acordat gospodăriilor colective pentru îmbunătățirea pășunilor și lănețelor și pentru me-

canizarea lucrărilor care cer un mare volum de muncă la fermele de animale. În afară de faptul că S.M.T.-urile sunt obligate să contribuie la executarea acestor lucrări, gospodăriile colective primesc credite necesare pentru procurarea mașinilor, utilajului și pentru alte cheltuieli în legătură cu mecanizarea cultivării plantelor furajere, aprovizionarea cu furaje, îmbunătățirea lănețelor și pășunilor și mecanizarea proceselor grele în fermele zootehnice. Aceste credite se acordă pe termen de 7 ani și vor putea atinge până la 100 la sută din aceste cheltuieli, iar amortizarea începe din al treilea an dela primirea lor. În scopul asigurării furajelor pentru animale, gospodăriile colective vor putea cumpăra la preț oficial de stat câte 10 kg. șrotul pentru fiecare 100 kg. sâmburi floarea soarelui vândute de ele peste cota obligatorie, precum și alte concentrate pe baza prevederilor contractelor pentru creșterea și îngrijirea animalelor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare vor stabili în fiecare an, până cel mai târziu la 1 Mai, suprafețele de pământ și alte locuri în păduri ce pot fi pășunale de animalele gospodăriilor colective. Totodată, la întocmirea legii s-a avut în vedere acordarea unui ajutor puternic gospodăriilor colective pentru îmbunătățirea raselor de animale.

În afară de aceste prevederi ale legii care constituie un ajutor direct dat gospodăriilor colective la creșterea fermelor de

animale, gospodăriile colective se bucură de o serie de scutiri și reduceri de cote obligatorii care încurajează în chip deosebit dezvoltarea creșterii animalelor. Astfel legea prevede că gospodăriilor agricole colective care au 3—4 ferme cu efectiv minim de animale și păsări îndeplinit — inclusiv mățele (femelele reproducătoare) — și care și-au predat cotele de carne, lapte și lână și și-au îndeplinit obligațiile la contractări, li se reduce începând din anul următor cu 10% cotele obligatorii de carne, lapte și lână; gospodăriile colective care cresc oi de rasă merinos sunt scutite de predarea cotelor obligatorii de lapte și lână, etc. De asemenea, gospodăriile colective vor primi un ajutor însemnat pentru creșterea calilor în vederea completării efectivului propriu de cai al gospodăriei respective și pentru vânzarea mășilor care prinosesc, către întreprinderea de stat pentru cumpărarea și vânzarea animalelor de rasă și muncă. În acest scop, gospodăriile colective vor primi credite și li se vor repartiza suprafețele necesare pentru întreținerea rațională a calilor și creșterea dirijată a mășilor.

Pentru a încuraja creșterea fermelor de animale în gospodăriile colective, legea prevede acordarea de premii acelor gospodării colective care obțin rezultate deosebite în creșterea animalelor și păsărilor și în asigurarea bazei furajere.

O dovadă a preferinței pe care statul nostru democratic-popular o acordă colectivității care muncește cu răvnă pentru creșterea fermelor de animale și obțin rezultate bune, este prevederea din lege cu privire la

acordarea titlului de Erou al Muncii Socialiste, decorarea cu ordine și medali și acordarea de distincții creșterilor frunțosi din gospodăriile colective.

În afară de avantajele prevăzute de legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor, în anii 1954—1956, gospodăriile colective au o serie de avantagii acordate prin Hotărârile guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractare și achiziții de animale și produse animale.

Astfel, gospodăriile colective primesc pentru animalele și păsările contractate un preț mai mare cu 10% decât gospodăriile individuale și o serie de alte avantagii.

Cu o parte din banii obținuți pentru livrarea de animale pe bază de contract gospodăriile colective pot cumpăra măriri cu prețuri reduse în cadrul comerțului de întâmpinare.

Legea prevede și măsuri de încurajare a creșterii animalelor în gospodăriile personale ale colectivităților. Astfel, se vor acorda credite din partea statului pentru cumpărarea de vaci cu lapte, în așa fel încât treptat gospodăria personală a fiecărui colectiv să aibă câte o vacă cu lapte. De asemenea, gospodăria

PAȘI ÎN CULTURALĂ

MEDALION

N. A. Necrasov

Zilele acestea se împlinesc 76 ani de la moartea marelui poet democrat revoluționar rus N. A. Necrasov.

Născut în 1821 în Ucraina, satul Nemirov, Necrasov a avut o copilărie grea și apăsătoare, ca și întreaga lui viață, plină de privațiuni și persecuții. Cea mai mare parte a copilăriei a petrecut-o la moșia tatălui său, așezată pe malurile Volgii.

De mic copil, Necrasov a putut vedea mizeria la care era condamnat să trăiască țărânul iobag, supus la o muncă înrolată, istovitoare. Protestul creștea năvalnic în sufletul viitorului poet.

După terminarea studiilor secundare, Necrasov este trimis la Petersburg pentru a urma școala militară. Dar tânărul Necrasov refuză să se consacre carierei militare și se pregătește pentru a intra la universitate. Începe perioada deosebit de grea pentru viitorul poet, când trebuia să îndure mizeria și foametea, să ducă o muncă peste puterile lui.

În 1840 Necrasov debutează în literatură cu primul volum de versuri. Cărând încetează să devină apreciat în cercurile literare din Petersburg.

În 1847, împreună cu Panov și Belinski, cu care face cunoștință încă din 1842 — Necrasov preia conducerea revistei „Sovremennik” înlocuindu-l pe Pușkin în 1839.

Necrasov se situează, alături de activitatea lui publicistică, și în creația poetică, alături de frumăsiile mișcărilor democrat-revoluționare: Cernășevski și Dobrolubov, de care-l leagă comuniunea de idei, obiectivele luptei pentru triumful revoluției populare.

La sfârșitul celui de al 6-lea deceniu al secolului trecut, el devine cunoscut în lumea literară nu numai printr-o serie de recenzii, povestiri, voveduri, dar și prin opere poetice de mare valoare. În lucrările sale din această perioadă, Necrasov zugrăvește aspecte sumbre din viața Petersburgului, cu contrastele ei sociale, soarta amărâ a celor exploatați, pe care o cunoaște și el personal.

Prima culegere de versuri, care vădesc maturitatea talentului său scriitoricesc, apare în 1856. Aceste versuri îi consacra unele de mare poet.

Dacă înainte de reforma agrară (1861) — care de fapt nu satisfăcea cererile țărănilor ruse — tematica poeziei sale era cu precădere cea orășenească, după 1861 Necrasov își îndreaptă atenția asupra satului, asupra țărănimii lipsite de drepturi, de lumina învârtirii. În poeziile sale din această perioadă el demască noul jug și mil grea pentru țărănimia „eliberată”, pe care îl aducea reforma țărănească înlocuind-o cu cea a celor exploatați, pe care o cunoaște și el personal.

Prima culegere de versuri, care vădesc maturitatea talentului său scriitoricesc, apare în 1856. Aceste versuri îi consacra unele de mare poet.

va falsei libertăți. Impotriva exploatareii și mai nemiloase la care era supus.

Temele esențiale ale creației sale din ultima perioadă devin accentuate de revoluția, protestul împotriva orândurii existente și chemarea la răscălare.

Necrasov a legat de revoluție toate nădejile sale în vremuri mai bune, toate visurile sale pentru fericirea poporului. El vedea în popor singura forță în stare să determine o renaștere și o reînnoire a realității contemporane.

Dezvoltând mai departe cele mai bune tradiții democratice și realiste ale lui Pușkin, Lermontov și Gogol, Necrasov dă poeziei sale un nou conținut politic și social. Prin aceasta, încă în cursul vieții, Necrasov a fost recunoscut ca fruntaș al tineretului revoluționar.

Această luptă dăruie împotriva regimului țarist, împotriva orândurii existente atunci, Necrasov a promovat-o și în activitatea lui editorială. El a condus timp de 30 de ani două dintre cele mai progresiste periodice ale vremii: al 19-lea — „Sovremennik” (1847—1866) și, după suprimarea revistei de către organele țariste, „Otečestvennii Zapiski” (1868—1877).

Maturitatea ideologică și artistică a poetului se afirmă puternic în marile sale poeme: „Cum l-a bine în Rusia”, „Femeile ruse”, „Contemporanii”, pe care le scrie în ultima perioadă a vieții sale.

Înainte de a trece pe pozițiile luptei revoluționare, Necrasov s-a lăsat influențat de umanismul abstract și generos, propriu generației de nobili idealiști din epoca precedentă. Ca poet al țărănimii, el nu putea să vadă forța care era chemată să desăvârșască revoluția socială — clasa muncitoare din Rusia, care, în acea epocă, nu era încă organizată, nu avea încă un partid marxist-leninist. De aci accentele de tristețe plină de amărăciune în fața situației, aparent fără ieșire, înfrântă cu scutimul revoltelor. Aceste limite ideologice explică unele inconsecvențe ideologice ale lui Necrasov.

N. A. Necrasov este unul din cei mai mari poeți clasici ruși al secolului XIX. Este poetul cetățean al căruia vers mobilizator a fost o chemare înlăcărată la lupta de eliberare.

Demascând odiosul regim țarist, toată fărâmița și imoralitatea societății de atunci, Necrasov, prin versurile sale, a slujit cauza eliberării poporului împins și a contribuit în acest fel la dezvoltarea tradițiilor revoluționare.

Opera poetică a lui Necrasov, în care durerea pentru suferințele poporului se îmbină cu protestul împotriva asupritorilor, este un himn de dragoste închinat patriei, de încredere nestrămutată în triumful cauzelor masei populare. Acestel cauze și-a consacrat marile poet democrat-revoluționar întreaga forță a talentului său.

Drumul înflorit

Cunoști un drum brodat în sat la noi?
De-a lungul Mureșului se întinde
Grădini și case și fântâni cuprind
În mers domol și larg către zăvoi.

Îl străjuie pe margini merii, arinii,
De două ori cu ramurile 'n floare:
Flori de zăpadă lămur pe ninsoare.
Iar primăvara horebta luminii.

Pe-aici trec oamenii la colectiv,
Copii își saltă pasul către școală,
Și plugurile dau pe-aici năvală
Legate de tractorul guraliv.

Acolo unde drumul face cot
Dă murmur o fântână-artezană,
Spre seară iese luna roșcovană
Să vadă cum la apă salu tot.

Câte-o codană seara întârzie
Și stă sub ramuri cu ulcioare plin,
Așteaptă pași și pași repezi vin:
Voinicul s'a întors din cântănie.

În dreapta e câminul cultural,
În stânga sfatul popular, o casă
Din toate câte sunt, mai arătoasă,
Iar peste pod terenul de fotbal.

Cu cel dintâi zori de dimineață
Când aurora fulgeră pe cer,
S'alunge steaua blândului oer,
Tot drumul se trezește la viață.

Dar de vă pare vorba-mi prea înflorită
Să mă lertați, dar eu îl văd așa
Fiindcă eu știu drumeagul cum era
Și lumea cât era de oropsită.

Pe vremurile cele boleroșii
În căușă și spini și scălești
N'aveau la ce privi pe atunci drumușii,
Lumină nu era pe la ferești.

Și mulți țărani, spânzura gârbovită
Adânc și-o aplec pe la conac
Să ceară nărzățul lor pitea,
Să-și ogoiască inima lăbărită.

Pe vremurile cele boleroșii
Era pe-acele plângere și-odăndă
Cu scrâșnele de inimă flămândă
Și nicio floare 'n drum să o privești.

Dar altfel drumul e acum la noi
Brodată scoară care se întinde,
Și 'n țesătura pestră cuprind
O viață nouă pentru oameni noi.

Stela, Dubenschi-Gabor

Cronica dramatică

„Ruptura” de B. Lavreniev

— pe scena Teatrului de Stat Arad —

A treia premieră a Teatrului de Stat Arad, în stagiunea 1953—54, e spectacolul cu celebra piesă sovietică „Ruptura”, de B. Lavreniev.

Piesa lui Lavreniev prezintă un fapt deosebit din ajunul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie: zădărnicierea acțiunii teroriste a unei bande de contrarevoluționare pe bordul crucișătorului „Zaria”. Acțiunea se desfășoară pe două planuri: în casa unui ofițer cinstit, Bersenev, și pe crucișător. Dar, deși cadrul acțiunii e limitat, ea are o profundă semnificație, prezentând lupta pe viață și pe moarte dintre forțele revoluționare, conducute de Partidul Comunist și forțele reacționare care căutau să înfrângă victoria maselor în revoluția socialistă.

Întreaga acțiune a piesei pornește de la prietenia dintre Bersenev, căpitănel de rangul întâi depe crucișătorul „Zaria” și Artiom Godun, activist de partid și comandant secund al navei.

Tatiana, fiica mai mare a lui Bersenev, a avut o căsnicie ca oricare alta, dar n'a trecut prin nicio împrejurare grea care să-i dezvăluie caracterul soțului ei, Stube, ofițer pe vasul comandat de Bersenev. Stube face parte dintr-o bandă ofiterescă de contrarevoluționari. Abia Revoluția o lămură pe Tatiana pe cine anume are în față. Lui Bersenev însuși desigur că nu i-a fost ușor să rupă cu trecutul, însă de mare ajutor i-a fost dragostea cu care l-au înconjurat marinarii revoluționari, în frunte cu Godun. Bersenev, omul care se bucură de autoritate deosebită în sânul familiei și al marinarii, se rupe de societatea în care a crescut, fiindcă își dă seama că această societate nu cultivă oameni, ci ranguri. El își dă seama că odată ce lui Stube i s'au smuls epoleții depe umăr și e lipsit de „respectul cuvenit gradului”, a dispărut și omul plin de „importanță”, cum părea acesta înainte. Bersenev se înrodește întru căuta cu „corbi albi” ai lui Gorchii — Foma Gordeev, Egor Bulăcioc — dar, în condițiile noi create de Revoluție, are concepții mult mai înalte. El este mai mult decât un oarecare tehnician necesar construirii noului societăți. Bersenev se alătură Revoluției fiindcă așa îl îndeamnă conștiința. Își dă seama că majoritatea ofițerilor sunt niște brute și de aceea se apropie de marinari și manifestează împotriva capitaliștilor, Bersenev e un om cinstit.

În momentele grele își arată și el îndoielile dar, fiind și un om hotărât, le rezolvă repede. Bersenev crede profund în victoria Revoluției, fiind omul cu convingeri adânci care știe să le spună hotărât atunci când este cazul. „Niciodată Rusia n'o să se mai întoarcă pe drumul cel vechi” — îi spune el lui Stube.

În interpretarea lui Nicolae Ene, Bersenev e convingător. Actorul a știut să scoată puternic în evidență curajul lui Bersenev, caracterul său cinstit, hotărârea de a participa alături de marinari la asigurarea succesului Revoluției. Uneori, însă, el pare prea blând. Când soții lui Bersenev îi pare rău că soțul ei — abia venit — pleacă din nou, el răspunde domol: „Ce să fac bătrânico? Trebuie să plec”. Tonul pe care-l folosește roșind aceste cuvinte dă impresia că faptele din jur l-ar depăși și că n'ar avea o altitudine activă în problemele vieții.

Artiom Godun are o biografie simplă de tot. A fost vâcăr în satul lui, apoi — timp de doi ani — a fost strungar într-o fabrică. Partidul i-a încredințat postul de președinte al comitetului revoluționar de bord pe crucișătorul „Zaria” și el este un adevărat comandant. Artiom Godun este personajul central al piesei. Prin glasul său se aude puternic glasul Partidului Comunist, conducătorul și organizatorul victoriei maselor în Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Godun știe să câștige încrederea lui Bersenev, dar, în același timp, la altitudine față de trădătorii de teapa lui Stube. Aceasta, spre deosebire de Bersenev care, deși își dă seama de ticăloșiile ginerelui său, la început îi este milă de el. Artiom are marea calitate de a deosebi prietenii de dușmanii în cele mai complicate împrejurări. El știe să apeleze la demnitatea marinarii, dar știe și să-i oprimească de la acțiuni nejuste. Cunoșterea oamenilor, puterea de a-i conduce, lipsa de șovăieli în fața multilelor

probleme pe care le are de rezolvat, toate acestea el le datorește educației pe care i-a dat-o partidul. Marinarii își dau seama că Godun e un om dintr-o bucată, un adevărat comunist. „Poate că dacă ar fi fost cu noi unul ca Artiom, am fi smuls jugul depe grumazul poporului încă din 1905”, spune unul dintre marinarii care participaseră la revolta depe crucișătorul „Potemchin”.

Rolul lui Artiom Godun e cel mai greu din toată piesa, fiindcă Godun posedă calități foarte variate: curaj, voință, sensibilitate, etc., care trebuie bine reliefate în jocul actorului care-l interpretează. Instructivă este comparația între jocul lui Ion Angheliescu-Moreni și al lui Ion Angheliescu-Moreni și al lui Ion Angheliescu-Moreni în rolul lui Godun.

În interpretarea lui I. Angheliescu-Moreni ies în evidență curajul, voința lui Artiom Godun. Așa este scena în care acesta vorbește marinarii înainte de vizita pe vas a reprezentanților guvernului provizoriu. Godun, în această interpretare pare însă, uneori, prea repetit și nu comunistul trecut de 30 de ani, stăpânit în acțiunile sale, care chibzuește bine fiecare pas, fiecare gest pe care-l face.

Sensibilitatea lui Artiom Godun este mai bine redată de Celestin Duca. Dacă cel de al doilea interpret ar fi avut mai multă adaptare scenică, dacă ar fi făcut treptat trecerea de la hotărâre la sensibilitate, se apropia mai mult de rol. E semnificativ în jocul lui Celestin Duca încadrarea perfectă a actorului în atmosfera piesei atunci când joacă cu Stube sau cu Al șaselea marinari (anarhiștii).

O însemnată contribuție la succesul spectacolului îl are Nucu Mihai în rolul lui Stube. Stube ne apare tot timpul drept un dușman odios, care stărnește revolta spectatorului. E foarte bine reliefat caracterul acestuia. El disprețuiește masele, dar, în același timp se teme de mase, e laș și, în același timp, șiret. Față de subalternii are o altitudine brutală, iar pe superiori îi linguește. N. Mihai a reușit să înfățișeze viu, convingător, chipul moral al acestui dușman al poporului, reprezentant al unei lumi descompuse, care caută, prin cele mai perfide mijloace, să-și apere pozițiile pierdute. Modul de interpretare a lui Stube are un puternic caracter educativ.

De un deosebit dramatism e viața Tatiane. Ea trăiește alături de un contrarevoluționar, dar ea e de partea Revoluției. Până la urmă însă, sub influența educației pe care i-o dă Godun, reușește să se desprindă de lângă soțul ei și să demască u-nelirile acestuia. Viorica Oancea a izbutit într-o mare măsură să redea imaginea bogatei vieți sufletești a Tatiane. Ea trebuie însă să elimine din jocul ei accentele melodramatice și declamatorii, să nu uite nicicând că nu interpretează un personaj al vreunei tragedii clasice, ci un rol dintr-o piesă ce înfățișează evenimentele pline de șubucim și eroism ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Aici, pentru a deveni convingător, e necesar un stil realist de interpretare.

Xenia, fiica mai mică a lui Bersenev, se deosebește de ceilalți membri ai familiei acestuia. Ea, așa cum o caracterizează Tatiana, e „șuratică și superficială”. N'o interesează Revoluția și nu participă, alături de ceilalți Bersenevi, la lupta pentru victoria ei. E dispusă chiar să asiste, din simplă distracție, pe cheul portului, la aruncarea în aer de către contrarevoluționari a unui vapor. Emilia Dima a izbutit să redea cu talent caracterul frivol al Xeniei și să creeze momente deosebit de emoționante atunci când, în scena cu Tatiana, îi măturăse acesteia care sunt cauzele atitudinii ei ușuratică. Tânără actriță Emilia Dima e la primul ei rol în teatru. Lipsa de experiență scenică se observă în jocul ei, mai ales în gesturi, care uneori sunt slăbace.

În galeria figurilor de contrarevoluționari prezentați de B. Lavreniev în „Ruptura”, un loc important îl ocupă Svaci, șef de echipaj pe vasul „Zaria”. Prin prezentarea lui Svaci, autorul demască lichelele care au căutat să se „aranjeze” sub regimul țarist prin lingueșii pe lângă ofițeri și acum, în fața Revolu-

ției, participă alături de contrarevoluționari în acțiunile întreprinse de aceștia. Florian Dorwaghen și-a înțeles bine rolul. Să ne gândim numai că apariția lui Svaci și plecarea lui în actul III creează o întreagă atmosferă. Romeo Lăzărescu, în rolul lui Uspenschi, e linguiștor când spune marinarii: „Voi vindeți ideile luminoase ale viitorului”, subliniind astfel fără exagerare intențiile autorului. Când acuză direct pe marinari, vorbește dulceag, dar amenințarea cu războiul civil o pronunță energic. În Uspenschi, Romeo Lăzărescu a prezentat un socialist-revoluționar demagog, făcându-l să pară plecat în fața burgheziei, care devine caraghios în fața maselor prin demagogia sa. Pe aceeași linie se situează și interpretarea lui Hvalchin de către Octavian Langa. Aurel Decu a apărut în rolul lui Milifin, în mod just, ca un om repetit și brutal. În al șaselea marinari, Nicolae Lehen a știut să înfățișeze toată gama descompunerii anarhiștilor, care pozau în revoluționari, însă, în realitate, erau unelte ale burgheziei, care încercau să frâneze lupta maselor pentru cucerirea puterii.

Un însemnat aport la reușita spectacolului l-au dat deasemenea Elena Bodi, în rolul Sofiei Petrovna, B. Banu, în rolul Ermeev, Mișu Vladimirov în rolul lui.

Zaharia Volbea, în Polevoi, n'a scos însă cu destulă tărie la iveală faptul că personajul pe care-l interpretează nu e un oarecare ofițer, ci adjunctul servii al colonelului Larțev și un dușman înrăit al poporului.

Spectacolul cu „Ruptura” ridică o problemă importantă pentru calitatea, în ansamblu, a punerii în scenă la Teatrul de Stat din Arad. E vorba de jocul actorilor în așezarea rolurilor. De pildă, Constanța Lache interpretează Fata în casa fără convingere, parcă jenată că i s'a dat un rol atât de „îngrat”. Binelușes, comportarea inexplicabilă a acestei tinere actrițe, care a corespuns într-o serie de roluri din spectacolele anterioare, strică unitatea spectacolului, dă impresia că direcția de scenă nu s'a ocupat de unele amănunte. O dovadă că nu există roluri „îngrate” este modul excelent în care a fost interpretat al treilea marinari de către Nicu Antoniu.

În ceea ce privește regia lui Alexandru Miclescu, se pot spune multe lucruri bune. În primul rând, alegerea acestei piese este o dovadă de mare îndrăzneală a regisorului, încă foarte tânăr în această meserie. În contribuția sa esențială la jocul actorilor trebuie să adăugăm mănuirea justă a numeroasei figurații și cântecelor care au cerut o atență sincronizare. Mai mult decât atât, intențiile scriitorului sunt reliefate prin intervențiile regiei atunci când e vorba de contribuția masei la dramatismul acțiunii. De amintit în această privință e mișcarea figurii în timpul discursului lui Godun, înainte de venirea lui Uspenschi și Milifin.

Dacă regisorul ar fi ținut seama permanent de scopul urmărit de autor, ar fi realizat un spectacol mai unitar. E vorba de scenele în care unul din reprezentanții vechii societăți nu apar în adevărata lumină (cazul lui Polevoi).

Decorurile care înfățișează coverta crucișătorului „Zaria” sunt excepțional realizate de A. Wilke, cu concursul întregului colectiv de tehnicieni ai Teatrului.

Ar mai fi de adăugat că trebuie să se păstreze ritmul de la premieră și în celelalte spectacole. Pauzele nejustificate în timpul jocului, tendințele unor actori de a „exagera” în interpretarea rolurilor, pentru a culege „succese” ușoare în public, trebuie combătute cu toată tăria de către direcția de scenă și conducerea Teatrului.

„Ruptura” de B. Lavreniev, pe scena Teatrului de Stat din Arad, poate fi considerat ca un spectacol reușit, ca o contribuție prețioasă a teatrului arădan la educarea maselor în spiritul vigilenței revoluționare.

N. Bujoreanu

Pentru copii oamenilor muncii

Teatrul de marionete din orașul nostru și-a deschis prima stagiune în primăvara anului 1951.

Spectacolele date de acest teatru desigur vizează în primul rând copiii de vârstă preșcolară.

Ca să-ți dai seama de valoarea instructiv-educativă a unui spectacol de marionete, e suficient ca să asculți măcar odată în sala Teatrului „Prichindel” pentru că vei bucuria pe care o simți micii spectatori.

Dar până când s'a ajuns la realizări, desigur că Teatrul de marionete a trebuit să parcurgă un drum destul de greu.

Astfel, în prima stagiune s'au folosit păpuși imprumutate de la Teatrul de marionete din București: această situație constituia un impediment serios în desfășurarea unei munci mai rodnice deoarece numărul păpușilor era limitat și ca atare nu se putea încerca un repertoriu mai bogat.

Adevărata activitate a început abia cu stagiunea 1952—53 când s'a confecționat un număr suficient de păpuși în localitate.

În prezent, Teatrul „Prichindel” asigură săptămânal pentru cei mici un număr de 4 spectacole în limba română și maghiară.

Iată numai câteva titluri din repertoriul acestui teatru: „Căluțul fermecat”, „O călătorie prin țări minunate”, „Porumbelul alb”, „Urechiișă albă”, „Găscănel”, etc.

Ultimul spectacol „Hänsel și Gretel” — care este o adaptare după basmele fraților Grimm — constituie nu numai o adevărată realizare artistică

dar în același timp și un deosebit succes al Teatrului „Prichindel”.

Executarea unei game variate de mișcări, sincronizarea perfectă a sunetului precum și frumusețea decorurilor, fac ca „Hänsel și Gretel” să fie un spectacol foarte mult gustat de copii.

În realizarea vocilor și-au dat concursul artiștii dela Teatrul de Stat iar în realizarea părții muzicale este demnă de relevat contribuția lui Nicolae Boboc-director al Filamoniei din localitate și cea a lui Mișu Drăgoi-actor la Teatrul de Stat.

Desigur că mare parte din publicul orașului nostru nu cunoaște efortul depus pentru realizarea unui spectacol de marionete. Poate unul dintre spectatori cred că munca unui astfel de teatru este ușoară și ca atare în realizarea unui spectacol nu se întâmplă nici o dificultate.

Natural că asemenea păreri sunt valabile numai în cazul când privești spectacolul din sală, fără să cunoști adevărata muncă din dosul scenei.

Propriu zis adevărații eroi sunt cei din culise.

Astfel, sunetul trebuie redat cât mai clar și mai adecvat. Ceea ce impresionează însă în special este tehnica mănuii marionetelor — lucru unde unele mănuitoare au ajuns la o adevărată artă.

Așa de pildă, frumosul balet din pădure din „Hänsel și Gretel” este o minunată realizare a mănuitoarelor.

Pe cât de frumos este un spectacol privit în ansamblul lui, pe atât de migăloasă este munca de punere în scenă. Pe lângă o perfectă coordona-

re a mișcărilor, se urmărește ca marioneta să exprime trăsăturile de caracter ale personajului respectiv.

În munca Teatrului „Prichindel” sunt însă unele greutăți și lipsuri care trebuiesc lichidate cât mai curând.

Așa de pildă trebuie terminată fără nicio întârziere instalația electrică — lucru fără de care munca unui teatru nu poate fi desfășurată în bune condiții.

În al doilea rând se impune mărirea numărului de locuri precum și amenajarea sălii sub formă de amfiteatru pentru ca spectacolele să poată fi vizionate în cele mai bune condiții.

Spectacolele Teatrului de marionete nu sunt vizionate întotdeauna de un număr suficient de spectatori. Aceasta desigur este o lipsă a conducerii acestui teatru și a ARGES-ului care nu au dus o muncă susținută de mobilizare. Nu s'a făcut o agitație vizuală corespunzătoare și în special nu s'au ținut șezători în cadrul „Patulului Pionierilor” în urma cărora cei mici să manifeste un interes mai viu pentru diferitele spectacole.

Un ajutor prețios în această direcție poate să dea și Secția de învățământ a sfatului popular al orașului Arad, care ar trebui să ia măsuri pentru ca elevii de vârstă preșcolară și cel dela ciclul I al școlilor elementare să vizioneze în număr cât mai mare spectacolele Teatrului de marionete deoarece ele constituie un puternic mijloc de educare a celor mici.

Gh. M. Ciobanu

NOTE BIBLIOGRAFICE

„Rândul întâi” de Stephan Hermlin (Editura Tineretului)

Dedicată milioanei de tineri încadrați în organizația „Tineretul Liber German”, cartea „Rândul întâi” este un omagiu pios adus eroilor tineretului german care s'au jertfit pentru cauza clasei muncitoare în timpul înnegrărilor ani ai teroarei hitleriste.

Scriitorul Stephan Hermlin, el însuși luptător în rezistența antifascistă, zugrăvește în această carte câteva figuri de tineri patrioți, educați de partidul comunistilor germani, care au căzut înfruntând urgia fascismului.

Străbătută de ideea internaționalismului proletar, care caracterizează lupta antifascistă, cartea lui Hermlin este o chemare înlăcărată către toți acei care prețuiesc mai presus de orice pacea și prietenia între popoare.

„Marea bătălie dela Iazul Mic” de Octav Pănuș (Editura Tineretului)

Scriitorul prezintă în paginile cărții sale viața și activitatea unui grup de pionieri în timpul vacanței de vară. Aceștia primesc dela instructorul lor sarcina de a merge la „Iazul Mic”,

cu scopul de a aduna plante de apă pentru lebrar.

În vederea îndeplinirii acestei sarcini, copiii se organizează într-un detașament care va imita o serie de reguli marinărești.

Contribuind la șlefuirea trăsăturilor de caracter ale micilor cititori, la dezvoltarea spiritului de inițiativă, de ajutor tovarășesc, de dragoste pentru colectiv, de respectare a cuvântului dat, cartea „Marea bătălie dela Iazul Mic” este o remarcabilă realizare a literaturii noastre pentru copii.

VIATA DE PARTID

Să asigurăm un temeinic control asupra învățământului de partid

Comitetul raional de partid Arad a organizat de curând un control de câteva zile asupra desfășurării învățământului de partid pe cuprinsul raionului. La fiecare organizație de bază, în care funcționează cursuri sau cercuri, a fost repartizat câte un activist care să îndrumeze și să ajute propagandistii și organizațiile de bază pentru asigurarea calității și funcționării în bune condițiuni a învățământului.

În urma acestui control, biroul comitetului raional a organizat o consfățuire cu activiștii care s'au deplasat în acest scop pe teren, fiecare activist prezentând cu acest prilej o informare despre cele constatate.

Multe din organizațiile de bază au dat atenția cuvenită organizării învățământului de partid, în lumina Hotărârii C. C. al P.M.R. în această problemă. Învățământul de partid a fost ridicat pe o treaptă superioară față de anul trecut. Sunt cercuri și cursuri în care se studiază în mod creator învățătura marxist-leninistă. Cele învățate se aplică de către cursanții în viață, ei fiind primii la predarea celorlalte de cereale, la plaja împozitelor către stat, la munca în gospodăriile agricole colective, etc.

În organizația de bază G.A.C. Irtos, al cărei propagandist este tov. Aurel Farcaș, cursul s'areal funcționează în condițiuni bune. Aici propagandistul se străduiește să predea lecțiile la un nivel corespunzător sarcinilor organizației de bază. Prin lecții, cursanții sunt mobilizați să traducă în viață Hotărârile plenare largite a C.C. al P.M.R. din 19-20 August 1953. Membrii acestui curs s'areal desfășoară o intensă muncă politică în rândul țăranilor muncitori despre avantajele gospodăriei agricole colective. În urma muncii politice desfășurate de către organizația de bază, prin agitatorii care urmează învățământul de partid, 15 țăranii săraci și mijlociași și-au făcut cereri de intrare în gospodăria agricolă colectivă, care au și fost aprobate de către adunarea generală a acesteia. Acesta este un aspect al modului de îmbinare a teoriei cu problemele practice ale construcției socialiste.

Succese importante a obținut și organizația de bază G.A.C. Dobanji. Aici cercul de studii a istoriei P.C.U.S. este bine condus de către propagandistul Ioan Gál.

Acolo unde birourile organizațiilor de bază, propagandistii au fost ajutați și îndrumați permanent de către activiștii comitetului raional de partid; unde secretarii organizațiilor de bază au simțit răspunderea față de ridicarea nivelului politic-ideologic al tuturor comuniștilor și al oamenilor muncii fără de partid, cursurile și cercurile au o frecvență bună. Cursanții conspicează în timpul studiului individual și la ore în timpul expunerii, asupra problemelor principale din lecțiile respective.

Cercul de studii al istoriei P.C.U.S. de la organizația de bază G.A.C. Tur-nu, G.A.C. Rovine, ca și alte cercuri și cursuri au o bună frecvență. Această se datorește preocupării permanente a birourilor organizațiilor de bază și a propagandistilor pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față în problema învățământului de partid.

Dar, în același timp, se manifestă încă numeroase lipsuri în conducerea învățământului de partid de către comitetul raional și de către organizațiile de bază. Cauza lipsurilor se manifestă în învățământul de partid în raionul Arad o găsim în neîndeplinirea temeinică a Hotărârii C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea noului an școlar în sistemul învățământului de partid, de către activii comitetului raional, fapt care a avut o influență negativă asupra organizațiilor de bază, care n'au organizat nici ele temeinic studiul și însușirea prevederilor Hotărârii de către membrii de partid. De aceea se întâlnesc cazuri când organizațiile de bază n'au respectat întocmai Hotărârea C.C. al P.M.R. Aceasta se manifestă și prin faptul că unele birouri ale organizațiilor de bază au recrutat cursanți fără a sta de vorbă cu ei sau, în unele cazuri, au vorbit cu aceștia doar superficial. În unele organizații de bază au fost încadrați chiar membri care urmează acum cursurile de alfabetizare, încălcându-se astfel prevederile Hotărârii C.C. al P.M.R.

Superficialitatea, birocratismul cu care s'a lucrat la organizarea învățământului de partid a dus acolo, în momentul de față, la multe din cursurile și cercurile învățământului de partid există o frecvență slabă. La cursul s'areal din Secușigiu, de pildă, frecvența este de numai 26 la sută din cauză că recrutarea cursanților s'a făcut superficial, iar în prezent există o slabă preocupare din partea biroului organizației de bază

pentru mobilizarea acestora la lecții și seminarii. Frecvența slabă la acest curs scoate la iveală lipsa unui control sistematic din partea secretarului organizației de bază. O frecvență scăzută au și cursurile s'areale din Satul-Mare, Sânpetru-German, Nădlac, Șeitin și altele. La mișcarea C.F.R. din Curtici, din cei 29 de cursanți, câți sunt încadrați în învățământul de partid, participă cu regularitate la lecții și seminarii numai 8-9 cursanți.

Calitatea lecțiilor în multe cercuri și cursuri este la un nivel scăzut. Adesea problemele teoretice nu sunt legate de problemele practice ale locului de muncă. Această stare de lucruri nu e combătută nici chiar de unii activiști ai comitetului raional care controlează învățământul de partid. Vorbind despre situația învățământului de partid din comunele Satul-Mare și Secușigiu, tov. Ponta Manole, activist al comitetului raional de partid Arad, arătată că în cercurile și cursurile din aceste comune există o serie de lipsuri care necesită să fie grabnic lichidate, ca — de pildă — faptul că jurnalele propagandistilor nu sunt completate, iar activiștii nu și trec observațiile lor în jurnalele propagandistilor, atunci când controlează activitatea acestora. El a arătat că dintre cursanți sunt mulți evidențiați la învățătură, dar n'a scos un cuvânt despre felul cum se îmbină învățământul de partid cu activitatea practică a cursanților.

Se observă o tendință, în multe cercuri și cursuri de a se preda lecțiile rupte de problemele actuale ale luptei pentru construirea socialismului, cum ar fi, lupta pentru înlăturarea de noi gospodării colective și înlocuirea agriculturii; îndeplinirea planului de colectări și impozite; încheierea de contracte pentru creșterea și îngrijirea animalelor; valorificarea surplusurilor de produse prin unitățile cooperative, etc.

Sunt și unii membri de partid și chiar secretari ai organizațiilor de bază, care au o atitudine înoplată față de însușirea învățăturii marxist-leniniste. Astfel, Ilie Danjoș — care are o muncă de răspundere la Atelierele C.F.R. din Curtici — crede că învățământul de partid este ceva ce trebuie lăsat pe planul al doilea. El socotește că în producție se pot obține succese... și fără a studia, fără a-și ridica nivelul politic și ideologic pe baza însușirii învățăturii marxist-leniniste.

Sunt unii cursanți care, sub motivul că „n'au timp”, lipsesc de la cursuri nejustificat. Tov. Gheorghe Tița, președintele statului popular din comuna Vladimirescu și tov. Iambrie, secretar al acestui stat popular, nu iau parte la învățământul de partid, afirmând că ei „cunosc” problemele și apoi... sunt „forțați” ocupați. Ei au uitat, se vede, învățătura partidului care spune că acela care rămâne în urmă din punct de vedere politic-ideologic, care trăiește cu formule învățate pe de rost și nu simte noul, acela nu este capabil să se orienteze în situația internă și externă, nu poate și nu este demn să stea în fruntea mișcării și mai devreme ori mai târziu viața îl va debarca. De această învățătură trebuie să țină seama toți comuniștii, pentru că numai însușindu-și linia politică a partidului poate să o aplice cu succes în viață.

Deși au trecut peste 3 luni de la deschiderea învățământului de partid, în unele cursuri și cercuri nu s'au predat decât 2-3 lecții. Așa stau lucrurile la cursurile s'areale din Peregul-Mic, Peregul-Mare, Măscă, Secușigiu, Fritaez și altele. Rămânerea în urmă cu predarea lecțiilor scoate la iveală lipsa de răspundere a unor propagandisti. Unii dintre propagandisti lipsesc de la seminariile permanente organizate pe lângă comitetul raional de partid. Propagandisti Ștefan Purice dela S.M.T. Aradul Nou, Ioan Matei dela G.A.C. Secușigiu și alții lipsesc cu regularitate de la seminariile permanente. Așa stând lucrurile nu-i de mirare că lecțiile predate de ei și seminariile pe care le conduc sunt la un nivel scăzut.

Faptul că în cercurile și cursurile învățământului de partid din raionul Arad, se manifestă asemenea lipsuri nu e întâmplător: modul în care s'a executat controlul de către comitetul raional de partid este nesatisfăcător. Multe din cursurile și cercurile învățământului de partid au funcționat fără a fi ajutate de activiștii comitetului raional. Activistul comitetului raional de partid Ștefan Teșler a stat mai multe zile în comunele Peregul-Mare și Peregul-Mic, tov. Cornel Ungureanu stă în permanență la Vin-ga, unde a fost și G. Pușcu. În acest timp însă, ei nu s'au interesat niciodată de modul cum funcționează învățământul de partid, cum se

pregătesc propagandistii pentru lecții, care este frecvența sau ce greutăți împiedică buna desfășurare a învățământului. Astfel procedează și tov. Traian Naghy, care a stat mai mult timp în satul Crucești, dar n'a controlat învățământul de partid, din care cauză aici au fost predate numai două lecții.

O bună parte din lipsuri se datorează și tov. Gavrilă Mucsi, secretar cu problemele de propagandă și agitatie al comitetului raional, care a îndrumat și controlat în mică măsură secția de propagandă și agitatie ca și celelalte secții ale comitetului raional în direcția organizării temeinice a propagandei de partid. Numai așa se explică faptul că la unele cercuri și cursuri se predau lecții cu confuzii ideologice despre care membrii biroului raional și activiștii comitetului iau cunoștință cu întârziere sau nu le cunosc deloc. Tov. Koloman Siskovics, conducătorul seminariilor permanente cu propagandistii nu controlează pe teren activitatea acestora, mărginindu-se la o muncă din birou.

Lipsurile ce se manifestă în învățământul de partid, în ce privește conducerea cursurilor și cercurilor, sunt rezultatul unei munci superficiale, birocratice a unor organizații de bază, necontrolate timp îndelungat de către comitetul raional de partid.

Pentru lichidarea acestor lipsuri, comitetul raional de partid Arad a luat o serie de măsuri menite să asigure o bună calitate a învățământului de partid. Una dintre hotărârile comitetului raional obligă pe fiecare membru al comitetului raional, pe fiecare activist să participe la cursurile și cercurile învățământului, să ajute concret atât propagandistii cât și birourile organizațiilor de bază în această direcție. Aceste hotărâri însă trebuie aplicate în viață pentru că ele să contribuie la îmbunătățirea calității învățământului de partid, să nu se transforme într-o formulă goală, scrisă pe hârtie.

Experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a partidului nostru ne învață că propaganda de partid poate să aibă rezultate numai acolo unde organizațiile de bază privesc munca de conducere a învățământului ca o sarcină permanentă și se ocupă în mod sistematic și continuu de îndrumarea în studiu a membrilor de partid.

În conducerea învățământului de partid, o sarcină permanentă a organelor de partid constă în organizarea sistematică a pregătirii cadrelor de propagandă, în controlul de zi cu zi al calității muncii de propagandă, în analiza periodică a învățământului de partid, în generalizarea experienței înaintate și îndreptarea greșelilor la lipsurile ce se ivesc, în orientarea studiului marxism-leninismului spre o strânsă legătură cu problemele practice ale aplicării în viață a Hotărârilor partidului, în urmărirea rezultatelor concrete ale învățământului asupra întregii activități politice. Iată deci unele din sarcinile principale ce stau în fața organizațiilor de partid în domeniul propagandei de partid și care se cer aplicate cu toată răspunderea.

Propaganda de partid este o sarcină de frunte a întregului partid, prin urmare a fiecărui activist, a fiecărui comunist, indiferent de funcția sau domeniul în care lucrează. Aceasta, pentru că de ridicarea continuă a nivelului ideologic al cadrelor și membrilor de partid depinde în cea mai mare măsură traducerea în viață a politicii partidului nostru, a Hotărârilor partidului și guvernului.

Birourile organizațiilor de bază au datoria de a îndruma propagandistii și cursanții să studieze cât mai mult individual, să adâncească mereu materialul ascultat la lecții; nu trebuie să se uite niciodată că studiul individual este metoda de bază a însușirii învățăturii marxist-leniniste. Să nu se precupească niciun efort pentru ca această metodă să devină un bun al tuturor propagandistilor și cursanților.

Comitetul raional de partid are sarcina să cunoască și să controleze periodic rezultatele obținute de organizațiile de bază ca urmare a ridicării nivelului politic al membrilor lor și să le îndemne să folosească învățământul de partid ca o armă de luptă pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor lor politice și economice.

Fiecare comunist, fiecare om al muncii încadrat în învățământul de partid, are datoria de a nu-și precupeți eforturile pentru a-și însuși tot-biruitoarea învățătură marxist-leninistă pusă în slujba victoriei socialiste, în slujba luptei pentru apărarea păcii.

D. POPESCU

Plata ajutorului familial de stat

Ca și în celelalte trimestre ale anului, secțiunea de prevederi sociale a statului popular al orașului Arad, are sarcina de a plăti drepturile acordate prin grija partidului și guvernului nostru familiilor cu mai mult de 4 copii și mamelor singure, care beneficiază de acest drept.

În acest sens, secțiunea prevederi sociale, de comun acord cu organele plătitoare C.E.C., a fixat următorul program de plăți:

În zilele de 11 și 12 Ianuarie 1954, se vor plăti beneficiarii uzinei „30 Decembrie” la agenția C.E.C. Gai, str. A. Vlaicu.

În ziua de 13 Ianuarie se vor plăti beneficiarii întreprinderii „Flamura Roșie”, tot la agenția C.E.C. Gai.

În ziua de 14 Ianuarie, se vor plăti beneficiarii întreprinderii „7 Noiembrie”, tot la agenția C.E.C. Gai.

În zilele de 15-25 Ianuarie a. c. se vor plăti beneficiarii celorlalte întreprinderi din orașul nostru, la sucursala centrală C.E.C. din Bulevardul Republicii Nr. 78.

Pentru ca plățile acestui ajutor să poată fi efectuate în bune condițiuni, toți beneficiarii acestor drepturi sunt datori a respecta programul menționat mai sus.

De asemenea, beneficiarii și beneficiarele, odată cu prezentarea la plată să prezinte buletinul de identitate și dovada de salarizare eliberată de întreprinderea unde lucrează.

Orele de plată sunt: în fiecare zi de la 8-14, iar Marșea și Vinerea după masă de la orele 16-20.

Acei beneficiari care nu se vor prezenta în zilele arătate mai sus, nu vor mai putea fi plătiți până în trimestrul viitor.

Tragerea la sorți a libretelor de economii cu câștiguri

Casa de Economii și Consumațiuni, organizează astăzi, 10 Ianuarie, orele 17, în sala Palatului Cultural Arad, tragerea la sorți a libretelor de economii cu câștiguri.

Tragerea fiind publică, C.E.C.-ul invită depunătorii săi, precum și pe ceilalți orașului Arad să ia parte. După tragere va urma un program artistic. Intrarea în sală va fi liberă.

Distribuirea petrolului pentru populație

Pentru luna Ianuarie 1954, petrolul lampant se distribuie pe baza cotelor lichetului de petrol din 1953. Acest cotelor va avea pe spate stampila întreprinderii, instituției sau organizației de masă (pentru oamenii muncii din producție); sau a secțiunii gospodăriei comunale a statului popular pentru pensionari, meseriași, liber profesioniști, etc.

Acei care au pierdut colorul tichetului de petrol pe 1953, vor prezenta o adeverință dela întreprinderea, instituția sau organizația de masă unde lucrează sau dela statul popular, în care se va arăta ce literă a avut tichetul lor în 1953.

Țesături de bună calitate la fabrica „Teba”

Anul care a trecut, a însemnat pentru colectivul fabricii „Teba”, un an rodnic de însemnate realizări în producție, în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului.

O sarcină deosebit de importantă care a stat în fața colectivului acestei întreprinderi anul trecut a fost îmbunătățirea calității țesăturilor și sporirea neconținții a cantității articolelor de îmbrăcăminte pentru oamenii muncii. Această sarcină a fost trasată de către Hotărârea plenară largită a C.C. al P.M.R. din 19-20 August 1953, cu privire la dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Ca o urmare firească a preocupării pe care acest colectiv a acordat-o sarcinii trasate de partid și guvern, calitatea țesăturilor produse de fabrica „Teba” în anul trecut este bună. Astfel, numai în ultimul trimestru al anului 1953 fabrica a produs țesături de calitate I-a superioară în proporție de 19,93 la sută, țesături de calitate I-a obișnuită în proporție de 77,70 la sută, în timp ce țesăturile de calitate II-a și a III-a, împreună ating numai cifra de 1,74 la sută.

Deosebit de înalt în cursul întregului an 1953, fabrica „Teba” a produs țesături de calitate I-a superioară în proporție de 14,93 la sută, țesături de calitate I-a obișnuită 82,75 la sută și țesături de calitate II-a și a III-a împreună în proporție de 1,70 la sută, ceea ce înseamnă că planul de creștere a procentajului de îmbunătățire a calității țesăturilor a fost depășit cu circa 6 la sută.

Să vedem acum care au fost factorii principali care i-au ajutat pe muncitorii și tehnicienii dela fabrica „Te-

A opta aniversare a proclamării Republicii Populare Albania

La 11 Ianuarie se împlinesc 8 ani dela proclamarea Republicii Populare Albania. Poporul albanez întâmpină această memorabilă zi cu strălucite realizări pe tărâmul construcției bazei societății socialiste.

Alungând la 29 Noiembrie 1941 ultimele rămășițe ale fascismului italian și german, poporul albanez, călăuzit de Partidul Comunist din Albania, înfrânturilor tuturor victoriilor sale, a luat pulera în propriile sale mâini și a început să faurască un mod nou de viață, o societate nouă, socialistă.

Puterea populară a săvârșit între anii de după 1944 transformări radicale, primenind totul și creind condițiile pentru ca poporul să se poată bucura din plin de libertatea cucerită.

La 29 August 1945 s'a adoptat legea reformei agrare prin care 70.000 de țărani au primit 320.000 hectare din pământul care aparținuse până atunci boierilor. Au fost naționalizate toate întreprinderile industriale, încăpute în mare parte înainte pe mâna capitaliștilor străini. Apoi s'a început reconstrucția întregii economii naționale.

Adoptarea în 1948 a planului biennal, și, mai târziu, a planului cincinal, a însemnat pentru Albania începutul unei epoci noi, bogate, în realizări: în cursul planurilor economice, datorită ajutorului nemijlocit și desinteresat al Uniunii Sovietice, precum și ajutorului acordat de țările de democrație populară, în Albania s'au petrecut schimbări adânci, care i-au dat posibilitate să-și consolideze independența economică și națională.

În anii puterii populare, poporul albanez, urmând îndrumările Partidului, a biruit greutățile moștenite dela regimul burghez-moșieresc.

Agricultura, bazată pe plugul de lemn și limitată la suprafețe mici de pământ, a fost înlocuită. Astăzi, ogoarele Albaniei sunt brazdate cu ajutorul a sute de tractoare primite din Uniunea Sovietică; s'au luat măsuri pentru ameliorarea solului, pentru secarea mlaștinilor și extinderea irigațiilor. Ca urmare, au sporit și suprafețele cultivabile. Față de 1952, în 1953 terenurile însămânțate cu culturi au crescut cu 18,4 la sută, cele cu bumbac cu 10,2 la sută, cele cu sfeclă de zahăr cu 55 la sută. Suprafețele însămânțate cu orez au crescut cu 21,6 la sută. Agricultură a devenit pentru țăranul albanez pentru prima dată o îndeletnicire rentabilă. El nu mai este jefuit de rodui muncii sale și nu mai lucrează pentru bogății. Dimpotrivă, țăranii primesc sprijinul statului prin semine selecționate, credite, vite de rasă, unelte mecanizate, etc.

Industria, în trecut ca și inexistentă, a devenit azi un factor hotărâtor în economia țării. Cele câteva întreprinderi ale industriei ușoare și minele distruse de război, au fost refăcute și înzestrate cu utilaj modern. Dar, cea mai importantă realizare a industriei albaneze sunt fabricile și uzinele construite în ultimii ani, după cea mai modernă tehnică.

Oamenii muncii, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncii, au ridicat o industrie înaintată, temeliea bunei lor

stări. Ei se mândresc cu marelui combinat textil „Stalin”, care la sfârșitul cincinalului va produce 20.000.000 metri țesături; cu fabricile de zahăr „8 Noiembrie” și „Ali Kelmendi”; cu uzina „construcătoare de mașini din Durres”; cu fabrica „Vasil Șanta” pentru prelucrarea tunului, etc. S'a construit apoi calea ferată Tirana-Durres-Alban, un studio cinematografic, postul de radio Tirana, etc. Față de perioada antebelică, volumul construcțiilor a crescut cu aproximativ 15 ori, iar producția industrială de aproape 8 ori. Minele din Albania au dat la începutul anului 1953 o producție globală cu 33 la sută mai mare decât în 1950.

Învățământul și cultura au devenit un bun al maselor largi. Făcând culturii pătrunde treptat în toate colțurile țării, în văile munților, în cartierele orașelor, în cătune.

Partidul Muncii și guvernul au luat până acum măsuri eficiente pentru culturalizarea maselor. În anul trecut, în țară erau de 3,7 ori mai multe școli și de 3,3 ori mai mulți elevi decât în 1939.

O imagine clară asupra creșterii nivelului cultural al maselor muncitoare ni-l dă numărul mare de cărți tipărite în ultimul timp. Numai în primele luni ale anului trecut s'au editat 76 titluri de cărți, într'un tiraj de 727.000 exemplare.

Succesele obținute în privința dezvoltării economiei au devenit bază solidă pentru creșterea nivelului de trai al maselor.

După cum a declarat tovarășul Enver Hodja, președintele consiliului de miniștri al R.P. Albania, „Grijă partidului și a guvernului a fost și va fi întotdeauna îmbunătățirea continuă a vieții poporului”.

Printre măsurile mai importante luate de partid și guvern se numără sporirea investițiilor în agricultură și întărirea industriei alimentare și producătoare de mărfuri de larg consum. În primele 9 luni ale anului trecut, producția alimentară a crescut cu 11,6 la sută față de perioada corespunzătoare anului precedent, iar cea a industriei de confecții și încălăminte a sporit cu 64,4 la sută. O mare atenție se dă construirii de locuințe pentru oamenii muncii, de case de odihnă, spitale, sanatorii, etc. Sunt îndeaproape sprijinite organizațiile comerciale de stat și cooperative, ca și cooperativele de producție meșteșugărească.

Politica internă de reconstrucție pașnică determină guvernul R.P. Albania să promoveze în relațiile sale cu alte state prietenia și buna vecinătate. Poporul albanez și guvernul său se pronunță hotărât pentru pace și pentru legături internaționale normale cu toate statele, pe bază de egalitate în drepturi și respect reciproc. El este însă tot așa de hotărât să lovească în dușmanii săi interni și externi, în acel care ar încerca să-i submineze muncă pașnică, să reînvie lumea veche, capitalistă.

Cu ocazia celei de a 8-a aniversări a proclamării Republicii Populare Albania, poporul român dorește poporului frate albanez noi și strălucite victorii pe calea fărâșirii socialismului.

Corneliu V. Săbău

Întreprinderea Poligrafică: Arad. — Taxa poștală plătită în sumă de lei...